

er heller ikke de små private brøndborefirmaers skyld; det er faktisk store offentlige boreforetagender, der har gjort det her, for er der nogle, der har boret efter olie og vand, så det er jo hel- eller halvoffentlige institutioner, der har stået bag.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Hr. Martin Glerup må ikke have læst særlig nøje i dagspressen, når han siger, at det kun drejer sig om et enkelt hul. Vi ved jo, at der er foretaget så mange borer i undergrunden, at jordoverfladen rent faktisk er som en si, og så siger det sig selv, at der er fuld fart nedad af alt muligt, herunder pesticider.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Jeg er desværre af den opfattelse, at pesticider nok skal finde derned alligevel, uanset om der er borehuller eller ej; det må jeg altså sige. Med den viden, vi har om, at der selv igennem lerlag er sprækker, hvor kvælstof og pesticider hurtigt kan komme ned, ja, så skal det nok finde derned på et tidspunkt. Og det er jo et faktum, at det er de kemikalier, der bliver spredt ud over fladerne, der er problemet; det andet kan så have noget med hastigheden at gøre.

Jeg vil godt sige til hr. Aage Brusgaard, at det citat, som hr. Aage Brusgaard var fremme med, vurderede, at der oplagt var et stort problem. Der har også været andre dommedagsoverskrifter og -artikler, som også jeg så en søndag, hvor der var stofmangel. Men hvem er det, der siger sådan noget? Hvem er det, der vurderer, at det dér problem er så stort? Hvem er det, der kan dokumentere, at problemet er så stort?

Miljø- og energiministeren gav på foranledning af os allerede samme dag, det kom frem, et tilsagn om, at man fra ministeriets side vil undersøge de forhold. De er nu ved at blive undersøgt, og så vil jeg tro, at vi får oplysning om, hvor stort problemet egentlig er.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Hr. Martin Glerup siger, at pesticiderne nok skal finde ned uden huller. Jamen det er muligt, at hr. Martin Glerup har ret ud fra den viden, hr. Martin Glerup har. Men når der er direkte rør ned til grundvandet, er der altså noget, der siger mig, at så har pesticider væsentlig lettere ved at trænge ned til grundvandet, end når det lander

på et muldrag, hvor vi har mikroorganismene, hvor vi har ilten, der skal til for at nedbryde, for at foretage en omsætning, så vi ikke får nedvaskningen. Der er en kæmpeforskel.

Niels J. Langkilde (KF):

Under valgkampen eller rettere efter valgkampen skulle jeg rydde op i mine plakater, og da oplevede jeg, at jeg ikke kunne finde dem i et område, og jeg gik og kiggede lidt. Så fandt jeg ud af, at de faktisk var brugt til at stoppe hen over sådanne huller. Nu ved jeg ikke, om det var, fordi jeg var særlig tykhovedet på plakaterne, eller hvad der kunne være årsagen til, at lige netop de var valgt.

Jeg var meget overrasket over, at det kunne lade sig gøre, men jeg må med skam tilstå, at jeg ikke tog aktion i den anledning.

Men dér så man altså et hul, et dybt hul, som bare var beskyttet med en enkelt eller et par valgplakater. Sådant noget kan vi selvfølgelig ikke have i det åbne land. Den stakkels landmand, der kan komme til at køre henover og ødelægge maskiner og alt muligt andet, er én ting, men jeg tror, at det forureningsproblem, der kommer, er langt større.

Da Venstre og De Konservative fremsatte dette forslag, var vi da nok opmærksomme på, at det var et problem, men siden er der jo kommet et væld af oplysninger frem, som vi slet ikke var klar over, da vi udformede og afleverede dette forslag. Så jeg tror, at vi har et problem, som vi skal have undersøgt omfanget af.

Det er nok for tidligt at sige noget om, hvor stort det er, men jeg studsede også over det sammenfald, der var mellem den forurening, der fandt sted i Kerteminde med pesticider i drikkevandet, og de borehuller, der var lavet deroppe. Det var besynderligt, og jeg var lidt overrasket over, at nogen allerede dagen efter i avisen kunne udtale, at der overhovedet ikke var nogen sammenhæng i den sag.

Jeg tror, at det er noget, vi skal gå grundigt efter i udvalget, og jeg vil gerne sige tak for de rosende bemærkninger og den velvilje, der er vist fra flere af dem, der allerede har været på talerstolen.

Jeg vil også sige, at autorisation eller ikke autorisation da var noget, vi diskuterede. Jeg tror ikke, jeg afslører for meget ved at sige det. Man sagde, at der kan være fordele, og der kan være ulemper, men vi var af den opfattelse, at vi fik mest styr på det her område ved at gå lidt mere drastisk til værks, end det ellers er vores